

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

II. Vtrum possit Confessio esse vera, integra, valida, & per quam satis fiat
Ecclesiae praecepto, & nihilominus gratiae expers.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput IIII. De Confessionis

Ambro. in Alibi inuehitur in eos, qui, cùm à Sacer-
Apol. Da- dotibus corripiuntur, peccatum suum ag-
uid, cap. 2. grauant, dum illud negare cupiunt, aut de-
fendere: Aßlerens, quòd eorum lapsus ibi fit
maior, vbi spernitur correctio.

Gre. hom. Gregorius malos Sacerdotes, qui iniuste
26. super il ligant, absoluuntque homines, taxat; cùm
la verba lo- non causalarum merita, sed voluntatis dun-
ānis: **Quo-** taxat suæ motus sequuntur.

rum remi- D. Augustinus Auxilium Episcopum re-
seritis &c. prehendit, quòd vna Anathematis sententiā,
Aug: Au- omnes vnius domus animas, etiam quæ non
xilio Episc. peccauerint, indistinctè percuaserit.
epift. 75.

Quæstio Potestne Confessio esse vera, integra,
II. valida, et per quam satisfit Eccle-
siæ præcepto, et nihilominus
gratiæ expers?

Respoſio. COnfessio est vel virtutis Pœnitentie pars,
vel est ipfius Sacrameti pars. Si priori mo-
do consideremus Confessionem; nequit esse
informis, id est, sine gratia: Propterea quòd
omnis virtutis actus meritorius sit; meri-
torius autem absq; gratia est non potest. At
si consideretur, vt est pars Sacramenti Pœni-
tentiae, contingit eam esse validam, veram,
& secundum substantiam, integrum: nihilominus
tamen gratia vacuam, & ad salutem
inefficacem. Quod probatur.

PR. I.

PRIMO, quia Confessio, pro ut est pars Sacramenti, nihil aliud est, quam quædam accusatio, qua homo suam conscientiam Sacerdoti clauibus Ecclesiæ fungenti fideliter manifestat. Potest autem peccator in peccato persistens, cuncta sua peccata fideliter Sacerdoti patefacere, subdendo se illi, ut remedium ei prouideat. Ergo potest Confessio esse informis; nempe ut sit impletio præcepti absque effectu gratiæ.

DEINDE, omnia reliqua præcepta possunt impleri sine gratia, quoad substantiam actus, ut tradit tota Patrum Theologia. Igitur & præceptum Confessionis, & reliquorum Sacramentorum.

INSUPER, Baptismus cum proposito peccandi, atq; idcirco sine gratia suscepimus, est verum Sacmentū, quod nullo causa iterari debet: Igitur & Sacmentum Pœnitentiæ; quod probatur: quia tam hic, quam in Baptismo, Sacmentum, & res Sacrae, id est gratia, sunt res distinctæ; ita ut una impleri queat sine altera. Fieri ergo potest, ut pœnitens dispositus sit duntaxat ad percipiendum Sacmentum, & non ad gratiæ susceptionem.

VLTIMO, si præceptum Confessionis non posset impleri absque gratia; ipsa Confessio magis turbaret conscientias, quam serenaret; cum nemo sciat, sitne in gratia, vel extra gratiam. Vnde pœnitens semper fo-

H 3 ret an-

Caput IIII. De Confessionis

ret anxius, satisfecissetne præcepto Confessionis, nécne.

Notandum etiam est, quod nullum aliud Sacramentum dicitur informe, et si effectu careat, sed inefficax. Nam et si omnia sint causa gratiae: Nullum tamen eandem in se recipit; quia eorum materia est res extrinseca, quae gratiae capax non est. Huic vero est peculiare, quod dicatur informe; quia eius materia, quae sunt actus poenitentis, possunt informari gratia & charitate, quae sunt effectus Sacramenti: atque ideo dum Sacramentum est inefficax, dicitur informis esse Confessio.

Quæstio III. Vnde prouenit Confessionis informitas?

Respoſio. QVOD Confessio frustretur aliquando gratia, in causa esse potest, vel Confessorius, vel ipse poenitens. Confessorius quidem; si aut absoluere non intendat, aut verba Absolutionis non proferat. Veruntamen si poenitens vera praeditus fuerit contritione, licet non consequatur gratiam virtute Sacramenti: attamen pro ratione sua humilitatis, obedientiae, & contritionis, iustificationis gratiam obtinebit.

Poenitens vero causa esse potest informis Confessionis, si ipse se ad gratiam percipientem non